

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

El passat neolí

"Ara tendrem Fernando Morán una temporada a casa, predicant sensatesa des del fracàs ideològic, venent imatges de moderació quan de fet encara col·lecciona cromos del dogma. Ja tenim Morán de bell nou al Parlament europeu, fent immenses sestres d'ateneista intemperant, amb somnis decimonònics."

Jackie Onassis.

Dilluns, 23. Enterren Jackie Onassis al cementiri d'Arlington, al darrer capítol d'una vida més enigmàtica del que semblava. La CNN dona imatges del seu passat i gravacions d'aquella veu cremosa, tan especial, tan odiada al final per Truman Capote. Curiosament, amics i coneguts parlen ara d'una Jackie molt mordaç i pragmàtica. Conviure amb la família Kennedy deu ser una de les experiències més infernals possibles. Queda el senador Edward Kennedy com a patriarca impossible i feixuc, figura perduda en un passat de tragèdia i poder corrupte, arrelat en la memòria del pare *grimpeur* que comprava els vots per poder tenir el fill Jack al Senat o a la Casa Blanca. Queda la filla multimilionària de Christina Onassis. Queda, sobretot, *a touch of class*, la gràcia d'una dona que sabé encisar Charles de Gaulle, mentre el seu marit empaitava les minyones per la cuina.

Dimarts, 24. Com que les qüestions reals no tenen gaire importància, la casuística de la legitimitat pot proposar-se un bon tema de debat ara que tenim a mà l'edició de llibre *Israel* escrit en castellà per Salvador Espriu quan tenia quinze anys. Hauríem d'escatir si *Israel* pertany a la cultura catalana o a la castellana o si bé queda en un limbe especial, tal vegada gràcies a la butlla privativa que Salvador Espriu va merèixer després, ja donada la seva presumpta condició de poeta "nacional".

Dimecres, 25. Retorna el pensament cataclísmic. El pensador finlandès Pentti Linkola

Salvador Espriu.

ha descobert que la millor solució per salvar la Terra és matar la gran majoria de la població humana. El mètode més indicat és una nova guerra mundial. Linkola és un pescador finlandès molt partidari de l'ecologisme i del retorn a la vida primitiva: ell viu lluny de tot, sense cotxe ni cap *gadget*. Els seus llibres són un *best-seller*, com a formulació d'un ecofeixisme de bona llei. Al "Qui és qui" de Finlàndia –segons informa *The Wall Street Journal*– Pentti Linkola hi declara un sol *hobby*: "Destruir la cultura humana". Creu que els Estats Units simbolitzen les pitjors ideologies del món: creixement i llibertat. Són la glorificació de l'*Homo destructivus*, depredador del planeta. Els finlandesos tenen Pentti Linkola i aquí tenim Mossèn Tronxo.

Dijous, 26. Comença la campanya de les eleccions per al Parlament europeu, una perfecta olla de grills, destructora de boscos per fer paperassa plurilingüe. El retorn de figures neolítiques com el candidat socialista Fernando Morán no fa preveure unes sessions parlamentàries gaire creatives. Es portentós que les enquestes donin popularitat a un personatge com Fernando Morán, després d'una època salvatge d'acudits en contra. Potser és que l'electorat ara vol figures d'edat: és a dir, d'experiència i sensatesa. Però la saviesa no és la virtut més destacada de Morán, un dels polítics més contumaços a l'hora d'equivocar-se i de mantenir fidelitat a les ideologies insensates. Per començar, Felipe González hagué de retirar-lo de ministre d'Exteriors per-

c de Fernando Morán

ARXIU

Fernando Morán.

què en cas contrari encara no hauríem ingressat a l'OTAN. Tan sols aquesta circumstància ja retrata els èxits d'un diplomàtic doctrinari, ancorat en vagues ideologies del Tercer Món, darrer representant d'una política que no creu en l'economia. De novel·les titulades *También se muere el mar*, potser val més no parlar-ne, però l'assaig programàtic *Una política exterior para España* —publicat l'any 1980— és un extraordinari catàleg d'errors i de falses prognosis de la història. Ara tindrem Fernando Morán una temporada a casa, predicant sensatesa des del fracàs ideològic, venent imatges de moderació quan de fet encara col·lecciona cromos del dogma. Ja tenim Morán de bell nou al Parlament europeu, fent immenses sestres d'ateneista intemperant, amb somnis decimonònics. Al final d'*Una política exterior para España*, com era habitual als manuals del món neolític, Morán dedicava un darrer capítol a la qüestió sagrada: “¿Qué socialismo?”. Evidentment, la resposta era: un socialismo universal.

Divendres, 27. L'adaptació de les malalties infeccioses a la guerra dels antibiòtics és una prova més que la història no té fi i que la naturalesa humana és imperfecta i finita. Ja li diuen la revenja de Darwin. Les morts fulminants per causa del “bacteri assassí” de Gloucester han generat hipòtesis de mutació, però no hi ha cap versió definitiva. Encara no tenim les malalties infeccioses sota control: de cop i volta, la fragilitat de l'home i del coneixement esdevé aclaparadora, encara que la

ARXIU

Les malalties infeccioses.

ciència i la tècnica avancin cada dia. Una vegada més la naturalesa repta la intel·ligència, extraviada en el laberint de l'ADN, desafiada per bacteris desconeguts que deformen i mantenen.

Valentí Puig

